Dosarul nr. 3r-1225/24
/ 2-24074104-02-3r-03102024 /
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, judecătorul Gheorghe Mîțu

D E C I Z I E

11 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu și Angela Braga

examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de Consiliul Concurenței, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău din 03 septembrie 2024, emisă în cauza civilă la acțiunea înaintată de SA ”Bucuria” împotriva Consiliului Concurenței privind contestarea actului administrativ individual defavorabil

c o n s t a t ă:

La data de 05.07.2024, SA ”Bucuria” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil - Decizia Plenului Consiliului Concurenţei Nr. ***** în partea constatării încălcării de către SA ”Bucuria” a prevederilor art. 19, alin. (1), lit. b) din Legea concurenţei nr. 183/2021, manifestată prin copierea ilegală a ambalajului produselor de cofetărie „Сливочная Му” şi „ПАРКУР” („PARKUR”) ce aparţine întreprinderii „Невский кондитер” O.O.O., precum şi plasarea produselor cu utilizarea ambalajului copiat pe piaţă, (în partea pct. 1 şi 2 din partea dispozitivă a deciziei, precum şi în partea motivatorie ce vizează reclamanta) şi aplicării faţă de SA ”Bucuria” a amenzii în mărime de 1 814 347,24 lei (un milion opt sute paisprezece mii trei sute patruzeci şi şapte lei, 24 bani), ceea ce constituie 0,3% din cifra de afaceri a întreprinderii pentru anul 2023 (pct. 3 din partea dispozitivă a deciziei).

Concomitent cu acțiunea, reclamanta a solicitat suspendarea executării Deciziei Plenului Consiliului Concurenței Nr. ***** în partea contestată.

În motivarea acesteia, reclamanta a indicat că, la caz sânt întrunite prevederile art. 172, coroborate cu art. 214 din Codul administrativ, indicând în acest sens că, legalitatea actului administrativ contestat este compromisă, iar faptul că, acesta este executoriu de la emitere, având termen de executare până la 01.08.2024, se denotă caracterul iminent al prejudiciului, în cazul achitării sumei de 1 814 347,24 lei, aceasta fiind una impunătoare chiar și pentru reclamantă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 03 septembrie 2024, s-a admis

cererea depusă de SA ”Bucuria” privind suspendarea executării actului administrativ contestat, fiind dispusă suspendarea, până la pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei a pct. 3, 4 și 5 ale Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. *****.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la data de 10.09.2024, Consiliul Concurenței a declarat recurs, solicitând anularea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii de suspendare.

În motivarea recursului, s-a indicat că, încheierea primei instanțe este una abuzivă și ilegală, aceasta fiind pasibilă anulării integrale, or, pentru a decide suspendarea unui act administrativ, urmează a fi întrunite condițiile exprese stabilite la art. 172 alin. (2) Cod administrativ, după cum urmează: existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Punctează că, la caz, nu s-a stabilit existența temeiurilor de dispunere a suspendării executării actului administrativ contestat, instanța de fond dând o apreciere critică argumentelor pârâtului cu privire la faptul că, reclamanta nu a prezentat date complete privind situația sa financiară, ce constituie un impediment pentru evaluarea corectă a solvabilității reale a acesteia și prin urmare, a riscului de creare și producere a prejudiciului ireparabil prin executarea pct. 3,4 și 5 a deciziei contestate, acestea fiind ignorate de instanță.

Subliniază că, atunci când evaluează situația financiară a unei societăți, instanța urmează să verifice datele ce reies din rapoartele anuale, situațiile de profit/pierdere, modificările capitalurilor proprii și a fluxurilor de numerar și note pentru ultimul an.

Învederează că, pentru anul 2023, creanțele reclamantei au constituit 121 mln lei, sau cu 30,7 mln lei mai mult decât pentru 2022, profitul net pentru anul 2023 constituind 49 403 768 lei. Raportat la fluxurile de numerar și încasări în vânzări în sumă de 692 511 687,00 lei, se atestă indubitabil că, SA ”Bucuria” dispune de lichidități financiare solide pentru a achita amenda în sumă de 1 814 347,24 lei.

Reiterează că, analiza în ansamblu a situației financiare a reclamantei, permite a concluziona că prin achitarea amenzii aplicate, nu vor fi cauzate pagube grave și ireversibile reclamantei/intimate.

Punctează că, un audit al datelor financiare sau alte probe care ar indica asupra existenței unui risc de generare a incapacității de plată față de creditori și disponibilizarea angajaților, nu au fost prezentate de reclamantă, iar simpla invocare a unei situații financiare negative, generatoare de pierderi, fără prezentarea probelor corespunzătoare, nu justifică suspendarea deciziei, amenda aplicată de o autoritate publică ne fiind pasibilă de a fi apreciată ca prejudiciu ireversibil și ireparabil, aceasta fiind individualizată și raportată la capacitatea financiară a reclamantei, cuantumul de 0,3% din cifra totală de afaceri realizată în 2023 a amenzii fiind aplicată în limita de până la 0,5%, prevăzut de art. 77 din Legea Concurenței.

Conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat nu a fost probată și argumentată, instanța de fond eronat dispunând admiterea acesteia.

Fiind informată despre cererea de recurs depusă de Consiliul Concurenței, și despre dreptul de a depune referință, *intimata SA "Bucuria"* prin referința depusă la 29.10.2024, a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

În acord cu prevederile stipulate la art.241 alin.(1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu dispozițiile art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ constată că, recursul este declarat în termenul prevăzut de lege, încheierea contestată cu recurs fiind emisă la data de 03 septembrie 2024, cererea de recurs fiind depusă la data de 10.09.2024 (f.d.87).

Art.236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sânt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Consecvent, Colegiul reține, că recursul depus de Consiliul Concurenței conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază solicitările. Iar, în condițiile descrise supra, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

La data de 08.11.2024, recurenta SA "Bucuria" a depus cerere, prin care a solicitat amânarea examinării cauzei în ordine de recurs, invocând faptul că,

perioada pentru prezentarea referinței a fost una prea scurtă, ultima fiind în imposibilitate de a prezenta contraprobe la argumentele recurentului, Colegiul considerând cererea în cauză ca fiind neîntemeiată, fiind dispusă examinarea cererii de recurs.

Reieșind din argumentele invocate de participanții la proces, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, recursul este admisibil și întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, ținând cont de următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.

În accepțiunea art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.

Conform art.243 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: […] c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

Potrivit art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Colegiul notează că, în conformitate cu art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii

prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). (2) instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

În corespundere cu art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sânt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Colegiul notează că, obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activități sau dispoziții executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public. Astfel, în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, instanța poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

În acest context, instanța de recurs menționează că, actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul atestă că, prin acțiunea depusă, reclamanta SA ”Bucuria” își exprimă dezacordul cu Decizia Plenului Consiliului Concurenţei nr. ***** în partea constatării încălcării de către SA ”Bucuria” a prevederilor art. 19, alin. (1), lit. b) din Legea concurenţei nr. 183/2021, manifestată prin copierea ilegală a ambalajului produselor de cofetărie „Сливочная My” şi „ПАРКУР” („PARKUR”) ce aparţine întreprinderii „Невский кондитер” O.O.O., precum şi plasarea produselor cu utilizarea ambalajului copiat pe piaţă, (în partea pct. 1 şi 2 din partea dispozitivă a deciziei, precum şi în partea motivatorie ce vizează reclamanta) şi aplicării faţă de SA ”Bucuria” a amenzii în mărime de 1 814 347,24 lei (un milion opt sute paisprezece mii trei sute patruzeci şi şapte lei, 24 bani), ceea ce constituie 0,3% din cifra de afaceri a întreprinderii pentru anul 2023 (pct. 3 din partea dispozitivă a deciziei).

Concomitent cu acțiunea, reclamanta a formulat cerere de suspendare a executării deciziei în partea contestată, până la emiterea unei hotărâri definitive și irevocabile pe caz.

Colegiul punctează că, examinarea cererii de suspendare a actului administrativ individual este o procedură specială, cu caracter sumar, rolul instanței rezumându-se la constatarea urgenței măsurilor solicitate și caracterului preventiv a acestora. Examinarea cererii de suspendare nu implică soluționarea fondului cauzei, corespunzător nu poate fi evaluată ca o apreciere anticipată a acțiunii formulate de reclamant. Adoptarea măsurilor de protecție provizorie, nu poate fi privită ca o

expunere asupra fondului sau o apreciere finală asupra temeiniciei acțiunii, în soluționarea unei cereri de suspendare a actului administrativ.

Prin urmare, raportând prevederile legale citate supra, la circumstanțele de fapt și argumentele invocate în susținerea cererii de suspendare a actului administrativ contestat, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe cu referire la temeinicia cererii de suspendare a Deciziei Consiliului Concurenței *****, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de recurs subliniază că, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar, cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator în vederea suspendării executării actului administrativ – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Colegiul reține că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Colegiul remarcă că, urmează a fi invocate bănuieli rezonabile, motive suficiente și relevante ce ar justifica suspendarea actului administrativ până la verificarea legalității acestuia în cadrul procedurilor judiciare. Or, examinând la această etapă aspectele invocate în cererea de chemare în judecată, printr-o eventuală încheiere de suspendare, judecătorul riscă să dea apreciere anticipată legalității actului contestat.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare. În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că, ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială. Totodată, pentru a înlătura chiar și temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legislator în vederea suspendării actului administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, Colegiul reține că, scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că, suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciul ireparabil, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător. Or, sarcina probațiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia.

De asemenea, urmează de specificat faptul că, prin ”caz bine justificat” se subînțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, de natură să înfrângă principiul potrivit căruia actul administrativ este executoriu din oficiu. Drept ”pericol iminent” se definește prejudiciul material viitor previzibil. Atât cazul bine justificat cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, rezultând faptul că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de solicitantul suspendării executării actului administrativ.

În acest context, Completul judiciar reține că, cuantumul obligațiilor impuse prin efectul actului contestat de reclamant, nu poate constitui temei de garanție a asigurării legalității prin suspendarea efectului execuțional al acestuia, decât în condițiile în care, reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului execuțional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

În lumina celor reliefate, Colegiul menționează că, reclamanta/intimată nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de

persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente. Or, din textul Deciziei nr. *****, nu este identificat, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Completul judiciar consideră că, instanța de fond eronat a ajuns la concluzia privind suspendarea executării Deciziei nr. *****, emise de Consiliul Concurenței, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, întrucât reclamanta nu a justificat necesitatea suspendării. Or, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatată existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege. Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, rezultând așadar, faptul că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În același context, instanța de recurs atrage atenția asupra caracterul actului administrativ contestat, aceasta reprezentând o măsură de constrângere în vederea executării unei obligații legale, iar aplicarea amenzii constituie o consecință a nerespectării de către ultima a legislației în domeniu, iar intervenția într-un act administrativ de constrângere, prin suspendarea executării lui, atunci când nu se atestă existența unor prejudicii iremediabile prin acțiunea lui sau atunci când nu se atestă aparențe vădite de ilegalitate, constituie o intervenție nejustificată în activitatea autorității emitente.

Nu în ultimul rând, Colegiul învederează că, în cazul emiterii unei eventuale hotărâri în favoarea sa, reclamanta/intimată este în drept să solicite restituirea sumei achitate cu titlu de amendă, suma acesteia ne fiind de natură să pericliteze sau să stopeze, la etapa actuală, activitatea întreprinderii reclamante.

Actele anexate cu titlu de probă la referința depusă nu pot fi apreciate ca justificînd necesitatea suspendării actului administrativ contestat.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, constată că prima instanţă nu a supus unei analize minuţioase şi nu a verificat circumstanţele menționate, care, însă, necesitau a fi examinate, întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluţionarea cerinței date.

Având în vedere cele expuse mai sus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, ajunge la concluzia de a anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 03 septembrie 2024, cu emiterea unei noi încheieri privind respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii de suspendare a executării Deciziei nr. *****, emise de Consiliul Concurenței, în partea contestată de reclamantă.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

d e c i d e :

se admite recursul declarat de Consiliul Concurenței.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 03 septembrie 2024.

Se adoptă o nouă încheiere prin care:

Se respinge cererea înaintată de SA ”Bucuria”, privind suspendarea executării Deciziei nr. Nr. *****, emise de Consiliul Concurenței, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Ghenadie Mîra

Judecătorii Victoria Sîrbu

Angela Braga